

18MN01: halta CFR Mănăstirea Turnu - Cabana Cozia - sat Pripoare (C.N.I.M.T.)

DRUMEȚIE

Dificultate:
dificil

Distanță:
18.5 km

Durată:
8h - 8h 30min

Urcare:
1613 m

Coborâre:
1430 m

Vârf:
1572 m

DETALII TRASEU

Regiuni Munții Cozia

Județe Vâlcea

Sectoare hartă 10 sectoare

Traseul 1 Bandă Roșie este traseul de creastă dintre gara CFR Mănăstirea Turnu și Drumul Loviștei (drumul cruciaților / drumul mătășii), itinerar ce oferă priveliști frumoase spre masivul Buila, culmile Căpățânii, Cindrelului sau Făgărașului și spre cele două drumuri ale antichității, Valea Oltului și Drumul Loviștei.

Descriere

Traseul BR este magistrala care taie masivul Cozia pe direcția SV -NE, legând două zone istorice Valea Oltului și Drumul Loviștei, cu popas la Cabana Cozia. Este un traseu solicitant, cu pante abrupte și porțiuni alunecoase, cu peste 1300 m diferențe de nivel, în cca. 8 - 10 h de drumeție, recomandat doar drumeților bine pregătiți. Iarna, zăpezile mari pot pune probleme, necesită echipament adecvat (colțari). Defileul Oltului este cel mai lung și mai pitoresc defileu din țară, unde râul se strecoară printre Munții Lotrului, Căpățânii, Făgăraș și Cozia. Segmentul de defileu din zona Coziei, străjuit de pereți înalți de stâncă, taie Masivul Cozia și extremitatea V a Munților Căpățânii și formează porțiunea cea mai spectaculoasă. Din incinta Mănăstirii Turnu, care adăpostește chilii străvechi tăiate în stâncă, urcăm susținut încă de la debut printre pini, cu priveliști frumoase asupra Văii Oltului. În Șaua La Troiță întâlnim marcajele CG și BA, care urcă de la Castrul roman Arutela (Barajul Turnu), respectiv de la gura pârâului Păușa, peste vârful omonim. Continuăm periplul deasupra văii adâncite Păușa, pe versantul estic și ajungem la joncțiunea de trasee marcată de o săgeata, unde urmăm poteca îngustă BR din stânga care urcă pe versantul vestic al Muchiei Scorțaru. Ocolim stâncăriile tot mai numeroase și admirăm dincolo de Olt, Creasta Basarab (munții Căpățânii). Trecem de un loc frumos de belvedere apoi depășim o strungă de mici dimensiuni, ajungând la un izvor unde alimentăm și facem un scurt popas. De aici începe un urcuș pronunțat până într-o poieniță cu o veche stână, pe Muchia Turneanu, unde primim din stânga, varianta TR ce urcă pe lângă Pietrele Roșiei. Continuăm pe culmea îngustă, de pe care admirăm peisajul alpin al Coziei, din care răsar fermecător Colții Foarfecii și Grădina Zmeilor. Dincolo de Olt, admirăm printre pâlcuri de pădure, Cheile Lotrișor (munții Căpățânii). După ce trecem de Refugiul Turneanu, ajungem la joncțiunea cu traseul de creastă BA, care ajunge aici din Gara Lotru. Ne apropiem tot mai mult de Cabana Cozia, trecând de o scurtă porțiune stâncoasă care necesită atenție sporită în caz de vreme umedă. După ce trecem pe sub Vârful Ciuha Mare (Vf. Cozia 1667 m), coborâm la șaua unde se află Cabana Cozia, cu o panoramă cuprinzătoare spre masivul Buila, culmile Căpățânii, Cindrelului și creasta Făgărașului. Cabana Cozia poate găzdui 50 de persoane în condiții moderne, cu meniuri tradiționale românești, sobe de teracotă și personal amabil. De la cabană urmăm drumul forestier de acces aprox 1 km, apoi ținem un drumeag bine conturat care ne conduce în poiana Baboalea, cu o frumoasă priveliște spre Piatra Bulzului la sud. Ocolim vârful Baboalea și continuăm spre N, ajungând în Curmătura Mocirle, unde găsim varianta PR de vizitare a portalului Poarta de Piatră, o frumoasă arcadă naturală, cu dimensiuni impresionante, aflată sub vârful cu același nume. Marcajul BR dublat de vechiul marcaj CR, urcă muchia îngustă și împădurită Culmea Omului spre Muntele Omu, lăsând în urmă Piatra Bulzului, vârfurile Cozia (Ciuha Mare) și Ciuha Mică. Din vârful Omu (1558 m), se desfac spre N, V și E, trei muchii împădurite, greu accesibile, parte a rezervației de codrii seculari Cozia, aflată sub patrimoniul UNESCO: Poteca schimbă direcția spre NE, pe culmea îngustă Șirul de Pietre, depășind stâncării din loc în loc, apoi coboară abrupt sub Vf. Șoimului, la Poiana Stâna (Perișani). Pe timp senin, de aici putem admira creasta Făgărașilor și satele din Țara Loviștei, spre care coboară ultimul segment. După ce trecem de izvorul Văii Lespezi, poteca ocolește pe la S Muntele Sturu - cu abrupturi fotogenice, dar greu accesibile. Coborârea accentuată ne scoate la primele așezări ce țin de satul Pripoare, apoi urmăm un drum de căruță ce continuă paralel cu Drumul Loviștei, vechi drum folosit de legiunile romane, considerat cel mai vechi drum din Valahia, din păcate prea puțin întreținut și nevalorificat turistic. La capătul lui se află centrul de informare turistică și un monument care marchează lupta de la Posada.

Indicații de parcurs

Traseul pornește din incinta Mănăstirii Turnu aflată pe malul stâng al râului Olt. În caz de nevoie, înainte de a porni la drum ne putem completa rezervele de apă de la unul din izvoarele amenajate în curtea edificiului. Primul marcaj apare

pe un gard de lemn aflat în N-E a curții și din primii metri ne propune un urcuș susținut. Până în Șaua La Troiță urcușul se va domoli și adesea poteca pe care înaintăm e una lată. În înșeuarea pomenită există o troiță, o bancă care ne îndeamnă la un scurt popas și totodată aici e locul în care BR se intersectează cu marcajul CG care urcă dinspre Poiana La Mușețel, dar și cu BA care vine din Păușa. Din Șaua La Troiță, marcajul nostru, BR, continuă împreună cu BA, înspre Mănăstirea Stânișoara, așa că urmăm poteca însoțită de aceste două marcaje. După o scurtă curbă de nivel poteca începe și coboară ușor și după aproximativ 10-15 minute ajungem la punctul în care BR se desprinde de celelalte două marcaje. Bifurcația e ușor de identificat deoarece, în partea dreapta a potecii se află o săgeata fixată deasupra potecii. Cotim stânga și ne înscriem pe poteca mult mai îngustă, care se continuă cu un urcuș mai abrupt pe versantul Muchiei Scorțaru. Câteva formațiuni stâncose cu forme interesante și mai apoi câțiva pini îndulcesc efortul pe care-l depunem pe urcare. Ulterior poteca se mută pe versantul vestic al muchiei și, din când în când avem parte spre ferestre către Valea Oltului, abrupturile Muntelui Basarab - aflat pe celălalt mal al Oltului - masivul Buila. Poteca prin pădure ne mai poartă o vreme pe versantul vestic al muchiei, iar apoi ne conduce până într-o mică șa de unde coborâm vreo 20 de m până la poalele unor stânci, de unde izvorăște un fir de apă. Lângă izvor se află și o troiță dar aceasta era destul de degradată în septembrie 2017. Putem profita de apariția izvorului pentru a ne hidrata puțin înainte de a continua deoarece, de aici și până la intersecția cu Muchia Turneanu, urcușul e unul pronunțat și solicitant. Intersecția cu Muchia Turneanu e într-o poieniță unde se află un nou adăpost de lemn (ușor dezafectat și acesta) și în același timp marcajul TR care a pornit tot de la Mănăstirea Turnu, doar că apoi a continuat pe Pietrele Roșii. La scurt timp după joncțiunea celor două marcaje ajungem la o săgeată care ne informează că mai avem 2 ore și jumătate până la Cabana Cozia. În tot acest interval vom trece prin puncte de belvedere, prin pâlcuri de mesteceni, prin poiana prelungă unde se află Refugiul Turneanu, iar apoi poteca din pădurea de conifere ne conduce spre o nouă joncțiune. Așa că de aici vom urma trio-ul format de BR, TR și BA. Marcajul BA urcă tot spre cabană doar că a pornit din Gara Lotru. Apropiindu-ne tot mai mult de cabană, diferența de nivel rămasă înmăia panta potecii și astfel că ne putem bucura de ultima porțiune de traseu. Punctele de panoramă spre Valea Oltului alternează cu pâlcuri de pădure pe care le traversăm și, după ce trecem de o scurtă porțiune stâncoasă (unde e nevoie de ceva mai multă atenție în cazul în care că stânca e umedă, ori acoperită de gheață sau zăpadă), numai 5 minute ne mai despart de șaua unde se află Cabana Cozia. Practic Cabana Cozia e situată în înșeuarea dezgolită dintre vârfurile Cozia (Ciuha Mare) (N) și Ciuha Mică (S-E). Cabana oferă cazare și masă, și evident, din preajma cabanei putem admira zărilor. În zilele cu vizibilitate bună masivul Buila, culmile Căpățânii, Cindrelului sau Făgărașilor completează frumusețea micuțului masiv. Traseul nostru se continuă în direcția N-E, urmărește drumul forestier care ajunge la cabană. Pe o distanță de aproximativ 1 km coborâm agale pe acest drum, marcajele sunt aplicate pe stâlpii de curent, iar apoi ajungem într-o mică înșeuare unde părăsim drumul forestier. Drumul rămâne în dreapta, în timp ce ce noi urcăm direct pe culmea din față, pe un drumeag bine conturat. După ce depășim două moțotoaie, continuăm spre nord, iar în curând ieșim în Curmătura Mocirle. Din această șa, spre N-V, se desprinde marcajul PR, care se îndreaptă spre Poarta de Piatră. Puțin sub șa, dar pe partea estică se află stâna Morcilele, iar poteca marcată cu BR (acest marcaj dublează vechea cruce roșie) se îndreaptă spre Muntele Omu, urmărind muchia îngustă și împădurită, pe direcția nord. În urcare spre Muntele Omu, vom trece printr-o poieniță, și totodată vom avea de dovedit două urcușuri cu pantă mai accentuată. Întorcându-ne privirea spre sud, din poiană putem admira Piatra Bulzului, vârfurile Cozia (Ciuha Mare) și Ciuha Mică. Suntem la aproximativ o oră și 15 minute distanță de Cabana Cozia și la altitudinea de 1558 m a Muntelui Omu. Cam la 250 m distanță de Muntele Omu vom schimba direcția de mers, spre dreapta (N-E), îndreptându-ne astfel, pas cu pas, spre culmea îngustă a Șirului de Pietre. În mare parte poteca înaintează prin pădure de conifere, urmând fie direct pe muchia îngustă și accesibilă, fie depășind câte o zonă mai stâncoasă când prin dreapta, când prin stânga. Formațiunile stâncoase ne însoțesc și pe porțiunea rămasă spre vechea stână Perișani. Mai mult, în octombrie 2017, de-a lungul culmii înguste existau câteva zone în care am fost nevoiți să trecem peste arbori căzuți. În ultima parte a culmii Șirul de Pietre poteca se strecoară prin pădure de foioase și, coborându-ne abrupt, ne scoate în Poiana Stâna Perișani. Aici se află stâna Perișani, vegheată de vârful stâncos al Șoimului. În zilele în care vizibilitatea permite poiana oferă o priveliște splendidă spre creasta Făgărașilor, dar și spre satele din Țara Loviștei. De la liziera pădurii ne vom orienta spre nord, traversând în coborâre poiana prelungă, până la liziera pădurii unde se află o stâncă izolată. La vreo 100 de m mai sus de aceasta suntem invitați să revenim în pădurea de foioase și la numai câțiva metri vom trece pe lângă un fir de izvor, practic obârșia Izvorului Lespezi. E bine să ne tragem puțin sufletul pentru că de aici încolo panta accentuată ne va pune ne încercare picioarele și, putem spune că aceasta se termină abia când ieșim la liziera pădurii, în izlaz. Marcajele sunt prezente și pe izlaz, dar poate mai puțin vizibile, astfel că e bine să fim cu ochii în patru pentru a nu ne abate de la poteca marcată. Când ajungem în dreptul primele așezări ce țin de satul Pripoare, poteca este înlocuită de un drum de căruță, pe malul stâng al Pârâului Șasei și, tot coborând, acesta continuă paralel cu DJ703H.

Mergem printre gospodăriile care se află și de o parte și de alta a drumului pietruit și ajungem în drumul asfaltat, în dreptul centrului de informare și promovare turistică, dar nu înainte de a trece pe lângă un panou cu harta masivului. La intersecția de drumuri se află un monument care marchează lupta de la Posada.

Etape

halta CFR Mănăstirea Turnu - Șaua La Troiță - Șaua La Melița - Refugiul Turneanu - Cabana Cozia - Poiana Stâna Mocirlele - Muntele Omu - Poiana Stâna Perișani - sat Pripoare (C.N.I.M.T.)

Observații

Fostul marcaj CR a fost înlocuit cu BR pe porțiunea Poiana Stâna Mocirlele - satul Pripoare. Marcaje mai rare pe izlazul deasupra satului Pripoare. Traseul este recomandat doar drumeților bine pregătiți. E posibil că în timpul iernii să existe porțiuni în care poteca poate fi parcursă doar cu colțari.

18MN01: halta CFR Mănăstirea Turnu - Cabana Cozia - sat Pripoare (C.N.I.M.T.)

